

GLUCZEĆ (2) *vb impf*

głuczeć *a. głuczyć* (2).

3 sg praes głuczy (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Huczeć, hałasować (z *czes. hlucěti*) (2) : Ieſt ieden dom chwalebny/ [...] a then dom záwżdy guczy [głuczy I wydanie] [...]. Dom ieſt rzeka ienfz guczy *HistRzym* 24.

MM